

skyld, at jeg tør sige det — fra min Side om, hvad han skulde bruge som Skatteobjekt, vil jeg sige: en direkte Formue- og Indkomstskat. Jeg tør forstikke den høitærede Finansminister, at dersom vi fik en Formue- og Indkomstskat, hvorved der kunde indkomme et Beløb tilnærmelsesvis saa stort som det, der vilde indkomme efter dette Lovforslag, vilde hans Venner omkring i Landet og det andet Thing maasse, om jeg tør bruge det Udtryk, sætte et underligt Fyrtogsmotiv op. Det ligger i Sagens Natur, at Folk af visse Samfundsklasser ikke saa gjerne se en direkte Bestatning af den Bestaffenhed, som jeg her tillader mig at foreslaa, og det er meget muligt, at den varme Begejstring for Bestatningsagen osv. vil komme til at gaa nogle Grader ned med Hensyn til Styrke. Det er muligt, siger jeg; men vi Andre have særlig for Die at undgaa at faae for høi Bestatning paa det, som man kalder for Livsfornödenheder. Skjøndt jeg nu ganske vist ikke vil paasta, at Brændevin i den Grad er Livsfornödenhed som meget Andet, er det dog blevet saa indgrovet i vort Folks Bevidsthed, at det bruges stadig. Der er mange andre Ting, man ogsaa kunde undvære; hvad skulde det f. Ex. være i Veien for at undvære Kaffe? Der er mange Ting, man kunde undvære, naar man skulde tale om det, men som ere blevne Nødvendighedsartikler, saa at det bliver os vanskeligere at undvære dem, saa meget mere, som der i ethvert civiliseret Folk er og har været Drikke, der, om jeg maa bruge det Udtryk, kunne sætte Humøret lidt op. Nydelsen af Spirituøse eller berusende Drikke har været fælles for alle civiliserede Folk, ganske vist forskjelligt efter de forskjelligge Egnes og Folks Bestaffenhed.

Nu er der ogsaa det med Hensyn til det, som er Nr. 1 i Forslaget, om Bestatningen af Al. Det er en Selvfølge, at baade jeg og vel de Fleste i denne Sal lettere kunne gaa med til Bestatning af Al end i og for sig til Bestatning af Brændevin. For det Første er det jo ikke meget Brug paa Landet at drikke bairisk Al til dagligdags; men det er mere Brug i Middelfstanden i Bjerne og i Kjøbenhavn. Middelfstanden i Provindsbjerne og her i Kjøbenhavn spiser næppe et Maaltid Mad, uden at der er bairisk Al paa Bordet. Ved en Afsat bliver der dog lagt en Skat paa Middelfstanden, som vil have ikke saa ganske ringe Virkning, og det er min Overbevisning, at den vil søles, og maasse søles i lige saa høi Grad der, som Bestatning af Brændevin vil søles paa Landet. Sagen er nemlig den, at vi have for Tiden ikke Noget, som godt kan træde i Stedet for bairisk

Al; det har nu en Gang indarbejdet sig saadan i Befolkningen, at det er vanskeligt at faae Noget, som kan erstatte det. Dersom der nu var det Forhold til Stede mellem den høie Regjering og dette Thing, at Thinget vilde sige: Ja, det er aldeles nødvendigt, naar der bliver det, man kalder Ebbe i Statskassen, at faae nye Skatteobjekter, maatte og kunde der selvfølgelig forhandles med noget Haab om at faae gennemført ogsaa Bestatningslove paa den Maade, der her er foreslaet. Men den Anvendelse af § 25 i Grundloven, som jo har været gjældende i en Del Aar, har jo til Følge, at vi her i denne Sal, der ere valgte som Repræsentanter for den store Befolkning, paa Landet, vanskelig kunde være med til ad lovlig Wei at bevilge nye Skatter under de Forhold, som her ere til Stede, og det saa meget mere, som der virkelig omkring i Landet især har været Misnøie, endog saa i jagthyndige Kredse, med den Maade, hvorpaa saa store Midler ere anvendte navnlig til Bestatningen. Det, der gjøres Fordring paa i den lavere stillede Del i Samfundet, og med Hætte, er først og fremmest en bedre Forsørgelse paa deres gamle Dage og dernæst Fritagelse for Bestatning af de Gjenstande, som særlig høre med til Livets Nødforbrug. For at disse Fordringer kunne tilfredsstilles, vil der maasse kunne blive Spørgsmaal om at bevilge nye Skatter. I hvert Fald kan jeg ikke forstaa — ja undskyld, jeg kommer ind paa det, det hører ikke hjemme her, men jeg kan ikke forstaa, hvordan det skulde gaa til, hvis det Skattelovforslag, vi faae forleden Dag fra det ærede Medlem for Beile Amts 2den Valgkreds (Berg), skulde gennemføres; det gaar over min Forstand. Jeg kan ikke indse, at man paa den ene Side kan ville ophæve en hel Del indirekte Skatter og paa den anden Side forlange, foreslaa Ophævelse af den direkte Skat. Det kan ingen Regjering gaa ind paa, hverken af Høire eller Venstre. Men saa meget er vist, at hvis vi kunne komme ind i et andet Spor og undlade at bruge Statens Midler paa den Maade som nu, kunde jeg for mit Vedkommende være med til en direkte Bestatning gjennem Formue og Leilighed, naar vi dergennem kunde opnaa Toldfrihed paa de Varer, som særlig komme den mindre bemidlede Del af Befolkningen til Gode. Jeg tror ikke, det naaes ad denne Wei. Jeg tror heller ikke, det bliver til Lov, i alt Fald ikke, som det er; men jeg vil være med til at stemme for Forslagets Overgang til 2den Behandling og selvfølgelig for et Udvalgs Medsættelse. Jeg kunde ogsaa under visse Forhold gaa